

Ault

*Verder is de zee
en ben ik
in al haar oneindigheid
en mijn tasten
in den blinde
nooit mogen komen*

kanonbolkeien en golfexplosies ten spijt

*duiven het tuig onder de richel
boven de zee van absint*

*zetten vegen op het kalkwit
houden de kliffen overeind en*

*op de horizon
in het grijs van mist en lange dagen
staat het schip waarop ik voer*

*ik zie die ik zal worden
en geloof het amen en het einde
van mezelf niet.*

De verwondering

*Het land is gras over kalk
weggerend en heeft
zich net op tijd een strand geremd
silex onder de sporen
van brosse struikelstenen
roze geschrokken in de zon
die noch in zichzelf
noch in de overkant gelooft*

*wij zien de wereld doven
houtschoolzwart in zee
en nemen alles aan voor waar
dat zelfs de meeuwen aan hun vliegertouw
ons lang verwachtten
vóór het land nog en de gloed*

*het is te gek om los te vliegen
dat wij onszelf bedachten.*